

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

ΑΒΜ: Α2020-569

Αριθμός: 88/20

ΔΙΑΤΑΞΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 51 ΚΠΔ

Ο Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών Τρικάλων

Έχοντας υπόψη τις από 17-01-2020, 03-02-2020, 04-02-2020, 26-02-2020 και 09-03-2020 εγκλήσεις του Αντωνίου ΜΑΡΤΙΝΗ του Κωνσταντίνου, κατοίκου Βόλου επί της οδού Λόρδου Βύρωνος 31, κατά, μεταξύ άλλων, των Εισαγγελικών Λειτουργιών υπηρετούντων στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Βόλου: α) Θωμά ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ, β) Νικολάου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και γ) Χρήστου ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, με τις οποίες τους εγκαλεί για τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος (άρθρα 239β' και 259 ΠΚ), κατ' εγγύτερο νομικό χαρακτηρισμό, που φέρεται ότι έλαβαν χώρα στον Βόλο, εκθέτουμε τα ακόλουθα:

Οι ως άνω εγκλήσεις κατατέθηκαν αρχικά στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου και σχηματίστηκε ποινική δικογραφία που έλαβε ΑΒΜ: Ε2020-11, στην οποία συσχετίστηκαν οι με ΑΒΜ Εισαγγελίας Πρωτοδικών Βόλου: Α2020-386, Α2020-418 και Α2020-669 δικογραφίες και η με ΑΒΜ Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λάρισας: Α2020-952 δικογραφία, στη συνέχεια δε παραπέμφθηκε η ως άνω δικογραφία στις Εισαγγελικές, Δικαστικές και Ανακριτικές αρχές του Πρωτοδικείου Τρικάλων, βάσει των άρθρων 135 περ. ε' και 136 ΚΠΔ, δυνάμει του υπ' αριθμ. 32/2020 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών

Λάρισας και έλαβε ΑΒΜ: Α2020-569 από την Εισαγγελία Πρωτοδικών Τρικάλων.

Κατά το άρθρο 51 παρ. 2 ΚΠΔ, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης την απορρίπτει με διάταξη, η οποία περιλαμβάνει συνοπτική αιτιολογία και επιδίδεται στον εγκαλούντα, ενώ κατά την παρ. 3 του ίδιου άρθρου, αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση, κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση της ποινικής δίωξης, απορρίπτει την έγκληση με αιτιολογημένη διάταξη του. Από τη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ, με την οποία προστατεύεται το έννομο αγαθό της καλής και απρόσκοπτης λειτουργίας της δημόσιας υπηρεσίας (Σπινέλλη, Εγκλήματα σχετικά με τη υπηρεσία, 1988, σ. 82), προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος υπό την έννοια του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ, απαιτούνται: α) παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος το οποίο καθορίζεται με νόμο ή διάταγμα ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση και στην ιδιότητα της υπηρεσίας του υπαλλήλου, η δε παράβαση του καθήκοντος μπορεί να τελείται είτε με θετική ενέργεια είτε με παράλειψη (Μπουρόπουλου,

Ερμ.Ποιν.Κωδ., τ. Β', 1962, σ. 386). Υπηρεσιακά καθήκοντα είναι εκείνα που έχουν ανατεθεί στον υπάλληλο ως όργανο του κράτους και αναφέρονται στην έκφραση μέσω αυτού της θέλησης της πολιτείας στον κύκλο της αρμοδιότητάς του και στις σχέσεις της πολιτείας με τους τρίτους (ΟΛΑΠ 262/1961, ΠοινΧρον ΙΑ', σ.385, Μπιζιλέκη, Τα υπηρεσιακά εγκλήματα, 1993, σ. 42 επ., Γάφου, Ποιν.Δικ., τευχ. Γ', 1961, σ. 88, σημ.4), β) πρόθεση του δράστη, δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση της παραβάσεως ή παραλείψεως του υπηρεσιακού καθήκοντος και τη γνώση της υπαλληλικής του ιδιότητας και γ) σκοπός του υπαίτιου να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος, όπως είναι και αυτό που δεν αποτελεί αντικείμενο νόμιμης απαίτησης του υπαλλήλου ή σκοπός όπως βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον. Η σκοπούμενη ωφέλεια ή βλάβη δύναται να είναι υλική ή ηθική, αρκεί δε η επιδίωξη χωρίς να απαιτείται και επίτευξή της (ΑΠ 170/1996, ΠοινΧρον ΜΣΤ', σ. 1599, Δέδε, Ποιν.Δικ., Εγκλήματα περί την υπηρεσίαν, 1983, σ. 150). Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνο η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν, αλλά και η συμπεριφορά του όπως αναπτύσσεται να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του, αφού, ο όρος με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, λογικά σημαίνει ότι η πράξη όπως επιχειρείται από το δράστη δύναται να οδηγήσει στην απόκτηση

παρανόμου οφέλους ή στην πρόκληση της βλάβης (υποκειμενικό στοιχείο). Έτσι, μεταξύ της πράξεως και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει τέτοια αιτιώδης σχέση ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος να είναι είτε ο αποκλειστικός τρόπος είτε πρόσφορος τρόπος του σκοπούμενου οφέλους ή της βλάβης (ΑΠ 200/2000, ΠοινΧρον Ν', σ. 588). Η εσφαλμένη δικαιοδοτική επί της ουσίας κρίση του υπαλλήλου, εξάλλου, δεν στοιχειοθετεί κατά κανόνα παράβαση καθήκοντος (ΔιατΕισΕφΠατρ 16/1995, ΠοινΧρον 1995, σ. 1301), καθόσον στον τομέα της δικαστικής κρίσης προστατεύονται ο Δικαστής και ο Εισαγγελέας πλεοναστικά από το Σύνταγμα για να μην κλονίζεται η δυνατότητα αντίστασής τους στις πιέσεις των οποιωνδήποτε ισχυρών κοινωνικά δυνάμεων, άρα και της δημόσιας γνώμης, όπως διαμορφώνεται εκάστοτε, που θα τους εξέτρεπαν διαφορετικά από την εφαρμογή του Νόμου (Ε. Κρουσταλάκης, Η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και η κοινή γνώμη, ΕΛΔ 27, σ. 36, Γ. Ρήγος, Το τεκμήριο της αθωότητας και η μεταχείριση από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ΠοινΧρον 1992, σ. 626). Περαιτέρω, η εσφαλμένη δικαιοδοτική επί της ουσίας κρίση δεν συνιστά παράβαση οποιουδήποτε υπηρεσιακού καθήκοντος όταν ενεργείται σύμφωνα με το νόμο, αλλά ούτε και η ανεπαρκής αιτιολογία της συνιστά παράβαση καθήκοντος, καθόσον αυτή δημιουργεί απλώς υποχρέωση επανάκρισης (ΣυμβΠλημΑθ 4964/1992, Υπερ 1993, σ. 327) μέσω της άσκησης των προβλεπόμενων (οιονεί)

ενδίκων μέσων. Επιπλέον, στο άρθρο 239 ΠΚ τυποποιείται το έγκλημα της κατάχρησης εξουσίας, που περιέχει προσβολές της ποινικής λειτουργίας της πολιτείας (Μπιζιλέκη, Τα υπηρεσιακά εγκλήματα, 1993, σ. 314 επ.). Ειδικότερα, σύμφωνα με το εδ. β' του ίδιου άρθρου, υπάλληλος στα καθήκοντα του οποίου ανάγεται η δίωξη αξιοποιώνων πράξεων, αν, πλην άλλων περιπτώσεων, εν γνώσει του εξέθεσε σε δίωξη κάποιον αθώο, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Η αξιοποίηση αυτή «δίωξη αθώου» αποτελεί μία αυτοτελή μορφή εγκληματικής συμπεριφοράς κατάχρησης εξουσίας και τυποποιείται με υποκείμενο εκείνο μόνο το πρόσωπο που έχει από το νόμο ως αρμοδιότητα την ποινική δίωξη ή την ανάκριση, ήτοι τον Εισαγγελέα, τον Ανακριτή και τους προανακριτικούς υπαλλήλους (ΑΠ 755/2006, Αρμ 2006, σ. 912, ΑΠ 1797/2004, ΠοινΛογ 2004, σ. 1747, ΑΠ 1101/2004, ΠοινΛογ 2004, σ. 1374). Για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης απαιτείται άμεσος δόλος, αποκλεισμένου του ενδεχομένου (άρθρο 27 παρ. 2 εδ. α' ΠΚ), που περιλαμβάνει τη γνώση ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την έκθεση σε δίωξη και θέληση ή αποδοχή της ενέργειας αυτής (Μπιζιλέκη, ό.π., σ. 352). Άλλωστε, «επαρκείς» ή αλλιώς «αποχρώσεις» ή «σοβαρές» ενδείξεις, θεωρούνται αυτές που πιθανολογούν την ενοχή του κατηγορουμένου ή όταν από το αποδεικτικό υλικό που συγκομίσθηκε, προκύπτει με βεβαιότητα ότι το δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της επ' ακροατηρίου διαδικασίας τα

πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές όταν, αυτές καθαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το δικαστήριο στην απαλλαγή του (για την έννοια των επαρκών ενδείξεων, σχετ. η ΟΛΑΠ 9/2001, ΠοινΧρον 2001, σ. 788-789, Α. Καρρά, «Κριτική επισκόπηση της ποινικής δικονομικής νομολογίας της Ολομελείας του Αρείου Πάγου των ετών 2001 και 2002», ΠοινΛογ 2003, σ. 14-16). Τελος, η έγκληση δεν στηρίζεται στο νόμο, όταν τα εκτιθέμενα σε αυτή πραγματικά γεγονότα, και αληθή υποτιθέμενα, δεν συνιστούν έγκλημα κατ' άρθρο 14 ΠΚ, όταν, δηλαδή, μεταξύ άλλων λείπει οποιοδήποτε στοιχείο της αντικειμενικής ή της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος.

Στην προκειμένη περίπτωση, ο ως άνω εγκαλών, πρώην Αστυνομικός, με τις ως άνω εγκλήσεις του καταγγέλλει διάφορα πραγματικά περιστατικά, τα οποία όμως, αληθή υποτιθέμενα, έχουν ήδη υποπέσει σε παραγραφή. Περαιτέρω, εγκαλεί τον Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Βόλου, Χρήστο Καραγιάννη, διότι έθεσε στο αρχείο, κατ' άρθρο 43 ΚΠΔ, την υπ' αριθμ. ΑΒΜ: Α2019-2354 ποινική δικογραφία. Όμως, ως προς την δικαιοδοτική κρίση του ως άνω εγκαλουμένου Εισαγγελέα ουδέν μεμπτό προέκυψε. Ως εκ περισσού, ακόμη κι αν υποτεθεί εσφαλμένη, δεν στοιχειοθετεί από μόνη της παράβαση καθήκοντος, κατά τα λεπτομερώς αναφερόμενα στην ανωτέρω μείζονα σκέψη της παρούσας, καθόσον γι' αυτήν,

απαιτείται δόλια διαστροφή της αλήθειας προς έκδοση εσφαλμένης απόφασης, με συνείδηση του σφάλματος της απόφασης και σκοπό βλάβης, στοιχεία τα οποία ουδόλως προέκυψαν από την διερεύνηση της υπό κρίση υπόθεσης και όχι απλά εσφαλμένη δικαιοδοτική επί της ουσίας της κρίσης η οποία μάλιστα, ελέγχεται με τα προβλεπόμενα ένδικα μέσα, όπως και εν προκειμένω, ενόψει της έγκρισής της από την Αντεισαγγελέα Εφετών Λάρισας δυνάμει της υπ' αριθμ. Α300/11-02-2020 Πράξης, ενώ πράγματι δεν προσκομίσθηκε κάποιο νέο αποδεικτικό στοιχείο που να επιβάλλει την ανασυρση της υπ' αριθμ. ΑΒΜ: Α2019-2354 ποινικής δικογραφίας από το αρχείο κατ' άρθρο 43 παρ. 6 ΚΠΔ. Τέλος, δεν προέκυψε ότι εξέθεσαν οι εγκαλούμενοι Εισαγγελικοί Λειτουργοί κάποιον αθώο σε δίωξη ή παρέλειψαν να διώξουν κάποιον υπαίτιο, ενόψει μάλιστα του γεγονότος ότι η φερόμενη ως πλαστή επιστολή του Δημητρίου Αλαμανιώτη δεν μπορούσε να έχει έννομες συνέπειες, ώστε να καταφάσκεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της πλαστογραφίας (άρ. 216 ΠΚ).

Από όσα ανωτέρω εκτέθηκαν δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος ή για άλλο συναφές αδίκημα και επομένως η κρινόμενη έγκληση είναι αβάσιμη στην ουσία της και πρέπει για το λόγο αυτό να απορριφθεί.

Τέλος, πρέπει να απαλλαγεί ο εγκαλών των δικαστικών εξόδων καθ' όσον δεν συντρέχει εν προκειμένω κάποια από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 580 παρ. 4 ΚΠΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ τις από 17-01-2020, 03-02-2020, 04-02-2020, 26-02-2020 και 09-03-2020 εγκλήσεις του Αντωνίου ΜΑΡΤΙΝΗ του

Κωνσταντίνου, κατοίκου Βόλου επί της οδού Λόρδου Βύρωνος 31, κατά, μεταξύ άλλων, των Εισαγγελικών Λειτουργιών υπηρετούντων στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Βόλου: α) Θωμά ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ, β) Νικολάου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ και γ) Χρήστου ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, με τις οποίες τους εγκαλεί για τα αδικήματα της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος (άρθρα 239β' και 259 ΠΚ), κατ' εγγύτερο νομικό χαρακτηρισμό, που φέρεται ότι έλαβαν χώρα στον Βόλο.

ΑΠΑΛΛΑΣΟΥΜΕ τον εγκαλούντα των δικαστικών εξόδων.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ την επίδοση αντιγράφου της παρούσας στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών Λάρισας, μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την επίδοση (άρ. 52 παρ. 1 ΚΠΔ).

Τρίκαλα, 01-06-2020

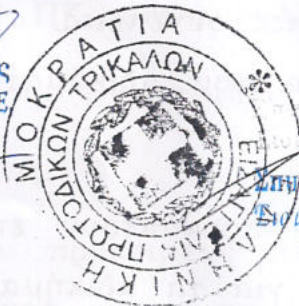
Πιστό αντίγραφο

Τρίκαλα, 01-06-2020

Ο Γραμματέας

Ο Εισαγγελέας

Παναγιώτης Πάτας
Ζαχαρίας Αλεξίου Α.Ε.

Σπυρίδων Χρ. Κοθράς
Εισαγγελικός Πάρεδρος

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ
ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΗ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
ΑΣΤΥΝ. ΤΜΗΜΑ ΒΟΛΟΥ

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 179

Τ.Κ. 382 21

ΑΡΙΘ. ΔΙΕΚΤ......

Τ Θ 1256

MARTINIS

ΑΥΓΑΝΙΟΥ